

Politička organizacija građana "Naša stranka"
Branilaca Sarajeva 5/1, 71 000 Sarajevo
Telefon: 033 408 888; Fax: 033 408 881
E-mail: nasastranka@nasastranka.ba
Web: www.nasastranka.ba

Broj: 24/18
Sarajevo, 21.02.2018.

Skupština Kantona Sarajevo
Klub poslanika
Naša stranka

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNA I HERCEGOVINA
KANTON SARAJEVO
SKUPŠTINA KANTONA SARAJEVO

n/r predsjedavajuća Ana Babić

PREDMET: DOSTAVA MATERIJALA ZA TAČKU DNEVNOG REDA

Poštovana,

U prilogu Vam dostavljam materijal za tačku dnevnog reda sjednice Skupštine Kantona Sarajevo koja će se, shodno dogovoru Kolegija skupštine održati 05.03.2018. godine.

S poštovanjem,

Predrag Kojović
Šef kluba Naše stranke u Skupštini Kantona Sarajevo

ODLUKU

O stavljanju van snage Odluke o izmjeni naziva osnovnoj školi na području općine Novi Grad
(„Službene novine Kantona Sarajevo 44/16“)

I

Ovom Odlukom stavlja se van snage Odluka o izmjeni naziva osnovnoj školi na području općine Novi Grad broj 01-05-31295/16 od 26.10.2016. godine („Službene novine Kantona Sarajevo 44/16“)

II

Ova Odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u Službenim novinama Kantona Sarajevo.

Broj: /18
Sarajevo, 2018. godine

PREDSJEDATELJICA
SKUPŠTINE KANTONA SARAJEVO
Prof. Ana Babić

I PRAVNI OSNOV

Pravni osnov ove odluke sadržan je u Poslovniku Skupštine Kantona Sarajevo (Drugi prečišćeni tekst "Službene novine Kantona Sarajevo", broj 41/12, 15/13, 47/13, 47/15, 48/16), čl. 117., 118. i 119. kojim je predviđeno da Skupština donosi odluke, da se izmjene odluka vrše odlukama i da se odluka donosi radi izvršavanja ili konkretizacije Ustava, zakona ili drugih općih akata ili njihovih pojedinih dijelova.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE

Razlog za donošenje ove odluke je ispravljanje pogrešne odluke koju je Skupština Kantona Sarajevo napravila u oktobru 2016. godine kada je pristala na promjenu imena JU Osnovna škola „Dobroševići“ u „Mustafa Busuladžić“. Ova promjena, kojoj se Klub poslanika NS protivio od samog početka, izazvala je i nastavlja da izaziva mnoštvo opravdanih diplomatskih protesta.

Nazivanje jedne osnovne škole po autoru koji je u jeku Drugog svjetskog rata otvoreno, javno i dokumentovano podržavao fašistički režim, okupaciju Bosne i Hercegovine, progone građana na osnovu nacionalne pripadnosti, zločine holokausta i podređen položaj žena u društvu je sramotan čin kojim je ova skupština obezvrijedila nasljeđe antifašističke borbe građana Sarajeva i Bosne i Hercegovine. Tom odlukom Skupština Kantona Sarajevo je poslala poruku da su ovakvi stavovi prihvatljivi u demokratskom društvu i obrazovnom sistemu naše zemlje. Zašto njegovati uspomenu na čovjeka koji je upozoravao protiv „trabunjanja moderne žene koja zahtijeva ista prava kao i muškarac, zaboravljajući duboke duševne razlike koje je dijele od muškarca“, i tražio da se „muslimanska žena povrati svom prirodnom pozivu majke i odgojiteljice“, jer muslimanima trebaju majke a ne „liječnice i učiteljice“? Isti autor je Drugi svjetski rat vidio kao borbu „dvaju svjetova, starog svijeta koji se pod udarcima podmladenog pretvara u krhotine i novog svijeta koji se rađa, borba između Kapitala i Mein Kampfa“, i proricao da „iz ovog sukoba treba da se stvori novi i gospodarski i društveni i politički poredak u svijetu koji će omogućiti miran i čovjeka dostojan život kako pojedincima tako i svima narodima“. Prenosio je glavni nacistički mit o Jevrejima kao prevarantima i gulikožama, ponosno ističući da su se „kod nas ljudi borili protiv Židova i njihovih špekulacija, protiv njihovih prevara i izrabljivanja“. A kada je postalo jasno da je Mein Kampf izgubio bitku, poticao je muslimanske mladiće da se uključe u nacističke vojne formacije: “Opet je nastupio momenat kada naša kolektivna otporna snaga, koja ni u najtežim razdobljima naše povijesti nije zatajila, treba da odlučno progovori na sve udarce koji idu za našim uništenjem”.

Današnji Busuladžićevi sljedbenici ističu da je on strijeljan po presudi partizanskog prijekog suda. To je historijska činjenica, baš kao i činjenica da su 1944. i 1945. u zapadnoj Evropi, gdje nije bilo jugoslavenskih partizana, takvu sudbinu doživjele hiljade kvislinga i kolaboracionista. Samo u Francuskoj pogubljeno je bez suđenja preko 8000 ljudi. Takvi postupci danas izazivaju osudu, ali nisu dovoljan razlog da se imenima tih ljudi nazivaju javne ustanove.